

Ba 3,9-15; 3,32-4,4

^{3,9} ἄκουε Ἰσραηλ ἐντολὰς ζωῆς ἐνωτίσασθε γινῶναι φρόνησιν

¹⁰ τί ἐστὶν Ἰσραηλ τί ὅτι ἐν γῇ τῶν ἐχθρῶν εἰ ἐπαλαιώθης ἐν γῇ ἄλλοτρίᾳ

¹¹ συνεμιάνθης τοῖς νεκροῖς προσελογίσθης μετὰ τῶν εἰς ἧ̅ρου

¹² ἐγκατέλιπες τὴν πηγὴν τῆς σοφίας

¹³ τῇ ὁδῷ τοῦ θεοῦ εἰ ἐπορεύθης κατῴκεις ἂν ἐν εἰρήνῃ τὸν αἰῶνα

¹⁴ μάθε ποῦ ἐστὶν φρόνησις ποῦ ἐστὶν ἰσχὺς ποῦ ἐστὶν σύνεσις τοῦ γινῶναι ἅμα ποῦ ἐστὶν μακροβίωσις καὶ ζωὴ ποῦ ἐστὶν φῶς ὀφθαλμῶν καὶ εἰρήνη

¹⁵ τίς εὗρεν τὸν τόπον αὐτῆς καὶ τίς εἰσῆλθεν εἰς τοὺς θησαυροὺς αὐτῆς

^{3,32} ἀλλὰ ὁ εἰδὼς τὰ πάντα γινώσκει αὐτὴν ἐξεῦρεν αὐτὴν τῇ συνέσει αὐτοῦ ὁ κατασκευάσας τὴν γῆν εἰς τὸν αἰῶνα χρόνον ἐνέπλησεν αὐτὴν κτηνῶν τετραπόδων

³³ ὁ ἀποστέλλων τὸ φῶς καὶ πορεύεται ἐκάλεσεν αὐτό καὶ ὑπήκουσεν αὐτῷ τρόμῳ

³⁴ οἱ δὲ ἀστέρες ἔλαμψαν ἐν ταῖς φυλακαῖς αὐτῶν καὶ εὐφράνθησαν

³⁵ ἐκάλεσεν αὐτοὺς καὶ εἶπον πάρεσμεν ἔλαμψαν μετ' εὐφροσύνης τῷ ποιήσαντι αὐτούς

³⁶ οὗτος ὁ θεὸς ἡμῶν οὐ λογισθήσεται ἕτερος πρὸς αὐτόν

³⁷ ἐξεῦρεν πᾶσαν ὁδὸν ἐπιστήμης καὶ ἔδωκεν αὐτὴν Ἰακωβ τῷ παιδί αὐτοῦ καὶ Ἰσραηλ τῷ ἡγαπημένῳ ὑπ' αὐτοῦ

³⁸ μετὰ τοῦτο ἐπὶ τῆς γῆς ὥφθη καὶ ἐν τοῖς ἀνθρώποις συνανεστράφη

^{4,1} αὕτη ἡ βίβλος τῶν προσταγμάτων τοῦ θεοῦ καὶ ὁ νόμος ὁ ὑπάρχων εἰς τὸν αἰῶνα πάντες οἱ κρατοῦντες αὐτῆς εἰς ζωὴν οἱ δὲ καταλείποντες αὐτὴν ἀποθανοῦνται

² ἐπιστρέφου Ἰακωβ καὶ ἐπιλαβοῦ αὐτῆς διόδευσον πρὸς τὴν λάμψιν κατέναντι τοῦ φωτὸς αὐτῆς

³ μὴ δῶς ἐτέρῳ τὴν δόξαν σου καὶ τὰ συμφέροντά σοι ἔθναι ἄλλοτρίῳ

⁴ μακάριοί ἐσμεν Ἰσραηλ ὅτι τὰ ἄρεστὰ τῷ θεῷ ἡμῖν γνωστά ἐστὶν

⁹ Βὰδ' ὑποταγῆς, Ἰσραηλ, ἐντολὰς ζωῆς ἐνωτίσασθε γινῶναι φρόνησιν, nakłoń ucha, by poznać mądrość.

¹⁰ Cóż się to stało, Ἰσραηλ, że jesteś w kraju nieprzyjaciół, wynędzniały w ziemi obcej,

¹¹ uważany za nieczystego na równi z umarłymi, zaliczony do tych, co schodzą do Szeolu?

¹² Opuściłeś źródło mądrości.

¹³ Gdybyś chodził po drodze Bożej, mieszkałbyś w pokoju na wieki.

¹⁴ Naucz się, gdzie jest mądrość, gdzie jest siła i rozum, a poznasz równocześnie, gdzie jest długie i szczęśliwe życie, gdzie jest światłość dla oczu i pokój.

¹⁵ Lecz któż znalazł jej miejsce lub kto wszedł do jej skarbców?

³² Lecz zna ją Wszechwiedzący i wynajdzie ją swoją mądrością. Ten, który na czas bezkresny urządził ziemię i napełnił ją stworzeniami czworonożnymi,

³³ wysłał światło i poszło, wezwał je, a ono posłuchało Go ze drżeniem.

³⁴ Gwiazdy radośnie świecą na swoich strażnicach.

³⁵ Wezwał je. Odpowiedziały: «Jesteśmy». Z radością świecą swemu Stwórcy.

³⁶ On jest Bogiem naszym. I żaden inny nie może z Nim się równać.

³⁷ Zbadał wszystkie drogi mądrości i dał ją słudze swemu, Jakubowi, i Ἰσραηλowi, umiłowanemu swojemu.

³⁸ Potem ukazała się ona na ziemi i zaczęła przebywać wśród ludzi.

^{4,1} Tą mądrością jest księga przykazań Boga i Prawo trwające na wieki. Wszyscy, którzy się go trzymają, żyć będą. Którzy je zaniedbują, pomrą.

² Nawróć się, Jakubie, trzymaj się go, chodź w blasku jego światła!

³ Nie dawaj chwały swojej obcemu ani innemu narodowi twych przywilejów!

⁴ Szczęśliwi jesteśmy, o Ἰσραηλ, że znamy to, co się Bogu podoba.¹

¹ LITURGIA: Wielka Sobota